

"tirsdag"

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 31

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

es jo van for at fa' disse smukke
historisk-kort ved hjulstole
lejligheder. Men der kunde
dog maaske ogsaa vaere noget mere
med det. Og det vilde blive meget
lettere at fa' sagt lidt af det andet,
naar et par billeder viste vej.

Hvem mon vi skulde tegne billeder
tror I? Skrive lidt om dem ogsaa
jeg nok jeg turde fortælle om, vi ogsaa
sa dem. Tyskernes maatte de jo, vi
de skulde mangfoldiggøres. (selektions
for alderst til at ga' i handlen)
Eller kunde det ikke blive som
haidokrift?

Ja, men - er det hele noget
galt noget? Tænk om det. Læng
om I vil, og seig mig om en gang
hvad I synes.

Det er et af de mange, der har været med til at gøre det muligt for os at kunne se disse gamle kort. Det er et af de mange, der har været med til at gøre det muligt for os at kunne se disse gamle kort. Det er et af de mange, der har været med til at gøre det muligt for os at kunne se disse gamle kort.

Lille Venner tirsdag morgen.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 31

Hans Agnete og Jakob

Har I set, vi vil ogsaa sidde lidt hos
eder. Guldten er de knugende højt i
de sidste uger, ja, jeg tænker jo om
den ude i Europa. Og jeg synes vi
trænger til rigtig at samles om vore.

Ja, har jeg ogsaa i den sidste tid tænkt
på meget om de gamle fra Västros
Ritke, som vi har levet med, mine
gamle, Lucette, Skovgaard og Georgia
Peders Boisen, og mange endnu.

Der er noget mine tanker altid har
med at gøre, som jeg synes
jeg skulde ha' sagt om dem.

Na, det for mig vel ogsaa om om
en eller anden måde. Det kan jeg
ikke skrive om. Men eders bryder
stør i sammenhæng med alle de
gode gamle, derfor holder jeg af at
tælle tanker med eder.

Og der er noget jeg nok vil prøve på
at skrive lidt om, men så må I
give mig tid til at få det sagt.

Og et endnu, synes jeg er inde
på en gal vej med det, så må I
se at holde mig borte fra den.

Leroppe i vor gamle Brødrup Kirke
er der ofte Barnedøb. Jeg bliver altid
så glad når jeg ser dem komme
ind ad døren med de små hvide
børn; imellem to- tre ad gangen.

Og jeg synes det er så godt at få
lov at være med når de døbes, og
at se på dem. Men I kendes
det er ikke altid godt at se nær
mere på dem der kommer med
børnene. Der er jo nogle der ved
hvad de gør. Og der er enkelte der
kommer fordi de ikke kan andet.
Men de allerfleste kommer temmelig
som om de i grunden selv ikke selv
vidste hvad de gjorde. Så tænker

jeg: må vi, som ved hvad det er
vi som får en måde om hver barn.
Dårlig det "Guds husets der står uden"
når vi ikke går hen til dem og siger
dem lidt om det. Det er jo de
siden, i al fald her hos os på landet,
at de vil nok høre noget om det.

Jeg vilde gerne, bare gå hen og ønske
dem "til lykke", men det er vanskeligt,
for de løber oftest ud med børnene
for vi er færdige i Kirken, og så er de
kørt. Jeg kunde jo gå ind i legen
nære en anden dag, det har jeg også
imellem gjort, men jeg har svært
ved at sige noget af det jeg helst
ville.

Harde jeg nu et lille
billede med, og omstuvet og
nogle ligefremme ord om det
som jeg kunde give dem?

Ja, de vilde da forstå så meget
at det var en venlighed. De